

บทที่ 512

เดือนมีนาคม 2026

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในปีหนึ่งๆ มี 12 เดือน มีบางเดือนที่มีความหมายสำหรับคนทั่วโลกร่วมกัน เป็นต้นว่า เดือนมกราคม เป็นเดือนของปีใหม่ เดือนธันวาคม เป็นเดือนของวันสิ้นปี นอกนั้นก็จะมีเดือนที่เป็นวันสำคัญของแต่ละเชื้อชาติหรือแต่ละศาสนา เดือนวันตรุษจีนของชาวจีนทั่วโลก เดือนเมษายนซึ่งเป็นเทศกาลสงกรานต์หรือวันปีใหม่ของพวกเขาชาวไทย เดือนธันวาคมที่เป็นวันฉลองคริสต์มาสของคริสตชนทั่วโลก เป็นต้น

และสำหรับปัจเจกบุคคล เดือนที่มีความหมายมากสำหรับแต่ละคนน่าจะเป็นเดือนวันเกิดของตัวเอง

สำหรับลูก เดือนวันเกิดคือ เดือนมีนาคม 😊😊😊

สมัยก่อนที่ลูกจะรับศีลล้างบาปมาเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง เดือนวันเกิดคือวันที่มีการเลี้ยงฉลองกันในครอบครัว มีการทำบุญตักบาตรให้พระภิกษุสงฆ์จำนวนตามอายุ+1 และทำบุญตามความเชื่อเดิม

หลังจากลูกมาเป็นคริสตชนโดยสมบูรณ์แล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นคือ ลูกได้เรียนรู้และทราบว่าเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี อยู่ในช่วงระหว่างเทศกาลมหาพรต เป็นช่วงที่มีการถือศีลอดและงดเนื้อ เป็นช่วงที่พวกเราคริสตชนควรเตรียมตัวเตรียมใจร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับพระมหาทรมานของพระเยซูคริสตเจ้าในการทรงถูกตรึงกางเขนในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ และทรงกลับเป็นขึ้นมามีอีก 3 วันต่อมาในวันปัสกา

เดือนมีนาคมในชีวิตของลูกเกือบ 30 ปีที่ผ่านมาจึงมักเป็นเดือนแห่งการไตร่ตรอง การพิจารณาตัวเองต่อพระพักตร์ของพระเป็นเจ้าว่า ลูกเป็นลูกของพระองค์ที่ดีพอที่สมควรเป็นแล้วหรือยัง ยังมีข้อบกพร่องใดที่ลูกควรจะได้แก้ไขปรับปรุงตัวเองให้ดีกว่าเดิมไหม เป็นการ “เฝ้าเดี่ยว” ของลูกต่อพระพักตร์ของพระองค์ คนอื่นไม่เกี่ยว

และจากการ “เฝ้าเดี่ยว” ของลูกกับพระองค์ใน 30 ปีที่ผ่านมา พระองค์ได้ประทานพระพรให้ลูกได้เห็นสังขารของชีวิตชัดเจนขึ้น

มนุษย์เป็นสัตว์โลกที่แปลกประหลาดที่สุด ทุกคนบนโลกนี้เกิดมาจากท้องมารดาตัวเปล่า ไม่มีใครมีอะไรติดตัวมาเลย และวันที่จากโลกนี้ไป มนุษย์ทุกคนก็จากโลกนี้ไปตัวเปล่า ไม่มีใครสามารถนำอะไรติดตัวไปได้เลยแม้แต่เหรียญๆ เดียว หรือวัตถุชิ้นเล็กๆ สักชิ้นเช่นเดียวกัน แต่ช่วงที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ ไม่ว่าจะยาวหรือสั้น ก็ปี้กแล้วแต่มนุษย์ส่วนใหญ่ทำอะไร แสวงหาอะไร

สิ่งที่คนบางคนไขว่คว้าหาตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็ลลาภยศสรรเสริญ บารมี เงินตรา วันที่จากโลกนี้ไปนำติดตัวไปได้ไหม แต่ก็มีมนุษย์ไม่น้อยบนโลกนี้ที่แสวงหา 4-5 สิ่งนี้ตลอดชีวิต มีเท่าไรได้เท่าไรก็ไม่เคยพอ แต่ถ้าวิเคราะห์ตามพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ก็พอจะเข้าใจได้ สิ่งเหล่านี้เป็น “ของนอกกาย” ที่มี “หนวย” เป็นเครื่องชั้วัดได้

หากใครมีเงินเป็นจำนวนมาก มากกว่า มากที่สุด เขาก็จะอยู่ในฐานะเป็นเศรษฐีหรือมหาเศรษฐี ใครมี
ยศถาบรรดาศักดิ์ ก็จะเป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไป เป็นคนมีบารมี ผู้คนจะนับหน้าถือตา เป็นผู้มีอำนาจ และ
สำหรับมนุษย์ทั่วโลกก็ยกย่องให้เกียรติ เชิดชู ผู้มีลาภยศ บารมี เงินตรา เหล่านี้

เรามองจากมุมของการทำความดีบ้าง มีมาตรฐานหรือหน่วยอะไรที่วัดความดีที่มนุษย์บางคนเพียรพยายาม
ทำบ้าง คุณมีเงินเยอะเรียกว่าเศรษฐี คนทำความดีมากมาย เรียกว่าอะไร...

และคนในสังคมทั่วไปยกย่องเชิดชูคนทำความดีแต่ไม่มีเงิน ไม่มียศ ไม่มีตำแหน่งใดๆ ไหม?

การเป็นคริสตชน เป็นลูกของพระองค์คนหนึ่งที่คุณพบพระเจ้าแล้ว และยกให้พระองค์เป็นศูนย์กลางของการ
ดำรงชีวิตตนเองทั้งหมด จะเข้าใจและมองเห็นวิถีการดำรงชีวิตที่ถูกต้องตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า ตามพระวาจา
บทนี้ว่า

“มนุษย์จะได้ประโยชน์ใดในการที่ได้โลกทั้งโลกเป็นกำไร แต่ต้องเสียชีวิต...” มัทธิว 12:26 ซึ่งลูก
เข้าใจว่าชีวิตในพระวาจาบทนี้ หมายถึงชีวิตนิรันดร

กลับมาบริบทในการมีเดือนเกิดในเดือนมีนาคม ซึ่งเป็นเดือนแห่งเทศกาลมหาพรต

พวกเราคริสตชนได้รับการสั่งสอนให้กลับใจ ให้ทบทวนตัวเราเอง ให้ฝึกคุณธรรมบางประการอย่างหนัก
หน่วง พุดแบบพื้ๆ คือ ให้พยายามลด ละ เลิก และในเวลาเดียวกัน ก็พร้อมที่จะรับภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบให้เรา
ทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ด้วยความเต็มใจและอย่าง “ทั้งครบ”

ลูกค้นพบว่าปีหนึ่งมี 12 เดือน หากเราจำสิ่งเหล่านี้เพียงปีละ 1 เดือนในช่วงมหาพรตเท่านั้น นอกนั้นก็อีก 11
เดือนเราจะดำรงชีวิตแบบสุขสบายสไตล์อย่างไรก็ได้ ช่วงมหาพรตจะเป็นช่วงที่เราต้อง “หักดิบ” กับตัวเองในการ
พยายามตัดตัวเองให้เข้ามาสู่แนวทางที่ควรจะเป็นควรจะทำ

เป็นไปได้ไหมที่เราจะพยายามฝึกตัวเอง ดัดตัวเองให้ประพฤติปฏิบัติตนตามที่พระศาสนจักรเฝ้าพร่ำสอน
พวกเราให้ดำรงตนในช่วงเทศกาลมหาพรต แต่ในทุกๆ เดือนของปี เพื่อที่ว่าในทุกๆ เดือนจนกลายเป็นทุกๆ วันของ
ปี เราจะดำรงชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระมหาเยซูเจ้า เสมือนหนึ่งการกระทำเหล่านั้นเป็นเหมือนกับการหายใจเข้าและ
ออกของเราโดยอัตโนมัติ

ในขณะที่ลูกกำลังจัดให้ศูนย์สงเคราะห์แห่งหนึ่งที่ดูแลคนชราไร้ที่พึ่งในภาคอีสานให้ไปรับประทานอาหารส่วนเกิน
จากห้างต่างๆ ในวงจรรูทกิจ ลูกได้รับแจ้งว่างบค่าอาหารที่ทางการให้คือ 57.- บาท/คน/วัน เฉลี่ยนมื้อละ 19.- บาท
คนชราบางคนไม่พอทานต้องไปดูจานของคนอื่นที่อาจมีอาหารเหลือเพื่อไปขอมาทานเพิ่ม แล้วลูกก็คิดถึงงาน
เลี้ยงในสังคมที่บางมือเป็นเงินหลายหมื่น ไวนซ์วดละเป็นแสน คิดถึงคนบางกลุ่มที่ทำทุกอย่างเพื่อได้มาซึ่งอำนาจ.....

แล้วลูกก็ตั้งความคิดตัวเองกลับมา ในช่วงเทศกาลมหาพรตซึ่งเดือนเกิดของลูกอยู่ในช่วงนี้ ลูกขอถวายชีวิต
ทั้งครบในการรับใช้พระองค์ ขอพระองค์โปรดประทานพระพรและโอกาสแก่ลูกในการรับใช้พระองค์ ตามน้ำพระทัย
ของพระองค์ยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

อาแมน

ลูกขอพร: **องค์คุณแห่ง**

www.vvsharefoundation.org

